

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3C/253/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6310202979
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:6310202979.9

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v spore žalobcu: X., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e .**

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 20. 4. 2010 na Okresnom súde Brezno, ktorá týmto súdom s poukazom na miestnu príslušnosť tunajšieho súdu bola postúpená tunajšiemu súdu domáhal, aby súd rozsudkom rozhodol, že, cit.: „Súd určuje, že postupom sudkyne Okresného súdu v Kežmarku vo veciach sp. zn. 3C 183/2008, 4C 98/2008, 4C 42/2008, 4C 200/2005 a 2C 57/2008, v ktorých JUDr. Iveta Jenčová uviedla pre potreby rozhodovania o vylúčení sudkyne nepravdivé tvrdenia, že žalobca je chronický sťažovateľ, ktorý sa sústavne sťažuje na činnosť súdu vo veciach, v ktorých je účastníkom, došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu“. Ďalej žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 150.000,- eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Písomným podaním zo dňa 21. 7. 2017 žalobca súdu oznámil, že svoju žalobu berie späť. Uviedol, že vec na súd podal pred vyše šiestimi rokmi, pričom prietahy súdov zavinili, že po zmene O.s.p. na CSP už nie je zákonná možnosť žalobcu zmeniť označenie či osobu žalovaného a tak berúc na vedomie poučenie súdu zo dňa 14. 2. 2017, v zmysle tohto poučenia berie žalobu späť. Čo sa týka trov konania, podľa názoru žalobcu by súd žalovanej strane ich náhradu priznať nemal z dôvodu, že žalovaný právnu pomoc nepotreboval a splnomocnený zástupca žalovaného je jeho zamestnancom. Uviedol, že v súvislosti s účasťou zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 18. 1. 2017 žalovanému z dôvodu nepripravenosti jeho zástupcu na pojednávanie náhradu žiadnych trov konania priznať nemožno.

3. Podaním zo dňa 24. 8. 2017 žalovaný súdu oznámil, že s poukazom na ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku si uplatňuje nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobca späťvzatím žaloby procesne zavinil zastavenie konania. Uviedol, že výška trov konania ktoré mu vznikli sa rovná výške cestovných nákladov vynaložených žalovaným na cestu na pojednávanie dňa 18. 1. 2017 v sume 21,07 eur. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu, že zavinil odročenie pojednávania dňa 18. 1. 2017. Uviedol, že pojednávanie ešte pred jeho otvorením muselo byť odročené z dôvodu, že žalobca vzniesol námietku existencie prekážky litispencie, preto odročenie pojednávania pred jeho otvorením zavinil žalobca a tak nepovažuje ani za potrebné vyjadrovať sa k ostatným tvrdeniam žalobcu.

4. Žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 20. 4. 2010, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku. Ten bol dňom 1. 7. 2016 nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný

sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa prechodných ustanovení CSP, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1. 7. 2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami CSP.

5. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Keďže žalobca svoju žalobu vzal v celom rozsahu späť pred otvorením pojednávania, a teda súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa nevyžaduje, nakoľko nejde ani o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, súd v prvom výroku tohto uznesenia postupujúc podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP konanie bez ďalšieho zastavil. Vzhľadom na späťvzatie žaloby v celom rozsahu, o podaní žalobcu zo dňa 11. 4. 2017 v ktorom žalobca navrhol prerušiť konanie do doby, kým Ústavný súd SR nerozhodne o jeho ústavnej sťažnosti voči právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/156/2015 a rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 2C/109/2010 už súd osobitne nerozhodoval, nakoľko z dôvodu následného využitia práva žalobcu disponovať konaním späťvzatím žaloby sa tento jeho predošlý procesný návrh stal bezpredmetným.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Z pojmu „procesné zavinenie“ použitého v ustanovení § 256 ods. 1 CSP jasne vyplýva, že z hľadiska zásady zodpovednosti za zavinenie ako inštitútu procesného práva rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania bez ohľadu na to, či samotná žaloba z hmotnoprávneho hľadiska by obstála alebo nie. Ak žalobca vezme žalobu späť a preukáže procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania (z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu, napríklad že dôvodom späťvzatia žaloby je uspokojenie nároku žalobcu žalovaným po začatí konania) je stranou, ktorá procesne zavinila zastavenie konania žalovaný. Ak ale žalobca vezme žalobu späť a nepreukáže že stranou, ktorá procesne zavinila zastavenie konania je žalovaný, v zásade platí, že stranou, ktorá (svojim dispozitívnym úkonom - späťvzatím žaloby) procesne zavinila zastavenie konania je žalobca.

14. V danom prípade zastavenie konania procesne zavinil žalobca späťvzatím žaloby v celom rozsahu, keď nepreukázal ani netvrdil, že k nemu došlo pre správanie žalovaného po podaní žaloby. V zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP preto nárok na náhradu trov konania žalobcovi priznať nebolo možné, lebo mu nevznikol, keďže ten vznikol protistrane, teda žalovanému. V danom prípade však ani žalovanému nárok na náhradu trov konania nebolo možné priznať, lebo tomu bráni existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP).

15. Zo znenia ustanovenia § 257 CSP je zrejmé, že jeho aplikácia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, čo potvrdzuje aj ustálená súdna prax (viď napr. R 34/1982). Použitie uvedeného ustanovenia, umožňujúceho súdu neuložiť neúspešnej strane sporu, resp. strane ktorá procesne zavinila zastavenie konania povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej strane sporu, resp. strane ktorá zastavenie konania procesne nezavinila pritom nie je viazané na návrh, teda strana ktorá by inak mala povinnosť nahradiť trovy konania sa nemusí použitia uvedeného ustanovenia osobitne dovolať. Ak súd existenciu výnimočných dôvodov hodných osobitného zreteľa zistí

sám, tak ak má naplniť svoje poslanie strážcu spravodlivosti a vyváženosti, musí ho aplikovať aj bez návrhu.

16. Teória aj súdna prax sa zhodli, že k aplikácii ustanovenia § 257 CSP môže dôjsť aj z aspektov sociálnych, pričom okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní (k tomu podporne pozri napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 941 s.). Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, teda nielen strany sporu, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá, pričom všímať si je treba aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). „Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa“ (citované z Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 941 s.).

17. Súd má za to, že celkové majetkové, sociálne, osobné a zárobkové pomery žalobcu, ktoré boli zistené z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise sú v danom prípade dôvodom pre výnimočnú aplikáciu § 257 CSP a bránia tomu, aby súd žalovanému v okolnostiach súdnej veci priznal proti žalobcovi čo i len časť nároku na náhradu trov konania.

18. Žalobca spolu so žalobou predložil lekárske správy o svojom zdravotnom stave (čl. 22 -23 spisu) z ktorých vyplýva, že trpí viacerými závažnými zdravotnými problémami, pričom z ním predloženého potvrdenia (preukazu ZŤP) na čl. 137 spisu vyplýva, že jedná sa o nepočujúcu osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Celkové pomery žalobcu boli súdu podrobne preukázané, nakoľko žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov a svoje pomery pre ten účel podrobne zdokladoval, pričom uznesením zo dňa 19. 6. 2015, č. k. 3C/253/2011-126 bolo žalobcovi pre tento spor priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Podkladom pre uvedené bolo, že z listín ktoré žalobca predložil na preukázanie svojich majetkových a osobných pomerov vyplynulo, že žalobca je invalidným dôchodcom, ktorého jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 211,- eur mesačne. Má viacero záväzkov, ktorých vymáhanie je realizované prostredníctvom viacerých exekučných konaní.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd má za to, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v takých nepriaznivých osobných, sociálnych, zdravotných a majetkových pomeroch žalobcu, ktoré bránia tomu, aby súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Nepriznaním náhrady trov konania žalovanému, ktoré tento vyčíslil sumou 21,07 eur podľa názoru súdu nebude majetková sféra žalovaného (ministerstva) nijako významne zasiahnutá v porovnaní s tým, akým spôsobom by priznanie náhrady trov konania mohlo zasiahnuť žalobcu, ktorý ako vyplýva z jeho vyjadrení a predložených listinných dôkazov má prostriedky ledva na základné živobytie.

20. V súvislosti so svojim záverom o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa u žalobcu súd aj vzhľadom na čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP podporne uvádza, že aj v inom spore žalobcu (vedenom pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 18Co/87/2016) boli aktuálne v súvislosti s neúspechom žalobcu v uvedenom spore skúmané predpoklady pre uloženie mu povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania, pričom v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/87/2016-337 zo dňa 20. 9. 2017 tento krajský súd uviedol, že síce žalovanému vznikol z dôvodu úspechu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, ale pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP nebol nárok na náhradu trov konania úspešnému žalovanému proti žalobcovi priznaný. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal okrem iného na to, že žalobcovi (tak ako aj v tu súdnej veci) bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu, pričom je dôchodcom, nebolo zistené aby mal osobitný príjem z vykonávanej pracovnej činnosti a preto úspešnému žalovanému nepriznal z dôvodov podľa § 257 CSP proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

21. Vzhľadom na všetko uvedené preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal, lebo žalobcovi, ktorý zavinil zastavenie konania nárok na ich

náhradu vôbec nevznikol, a žalovanému, ktorému tento nárok vznikol ich priznať nemožno, lebo tomu bráni existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.